

De meid, kaptein, schutter en tamboer : kluchtspel

<https://hdl.handle.net/1874/371829>

BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT
TE UTRECHT

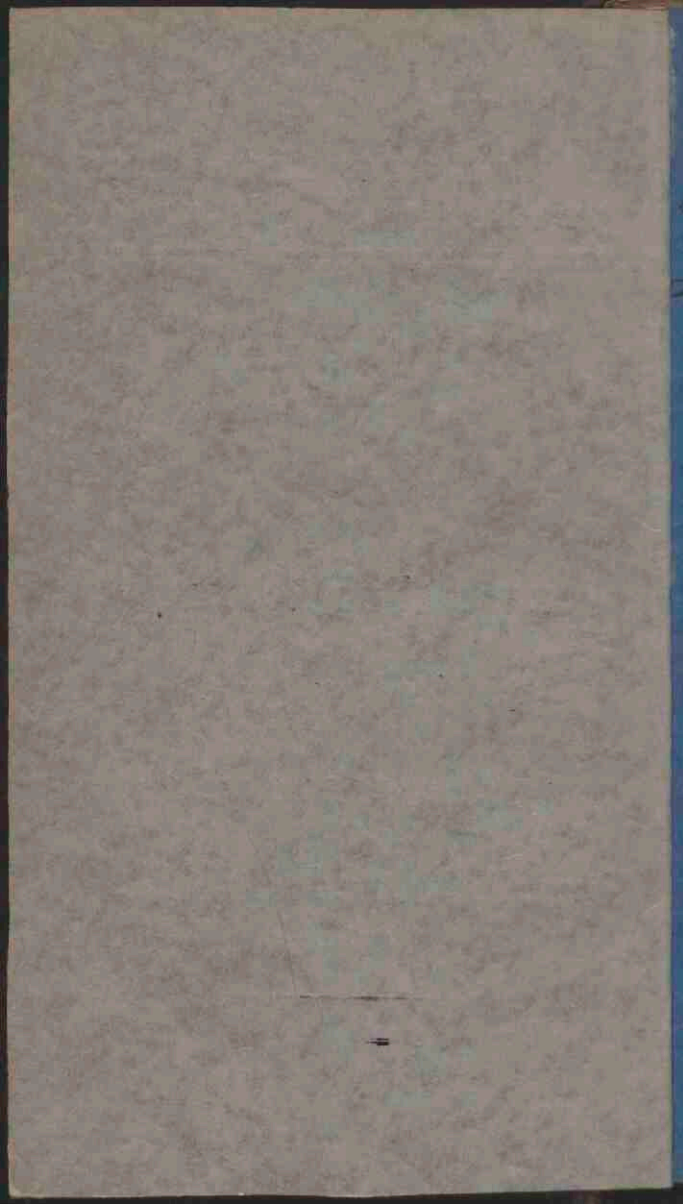
1929

**Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
Prof. Dr. J. te WINKEL**

No. 785

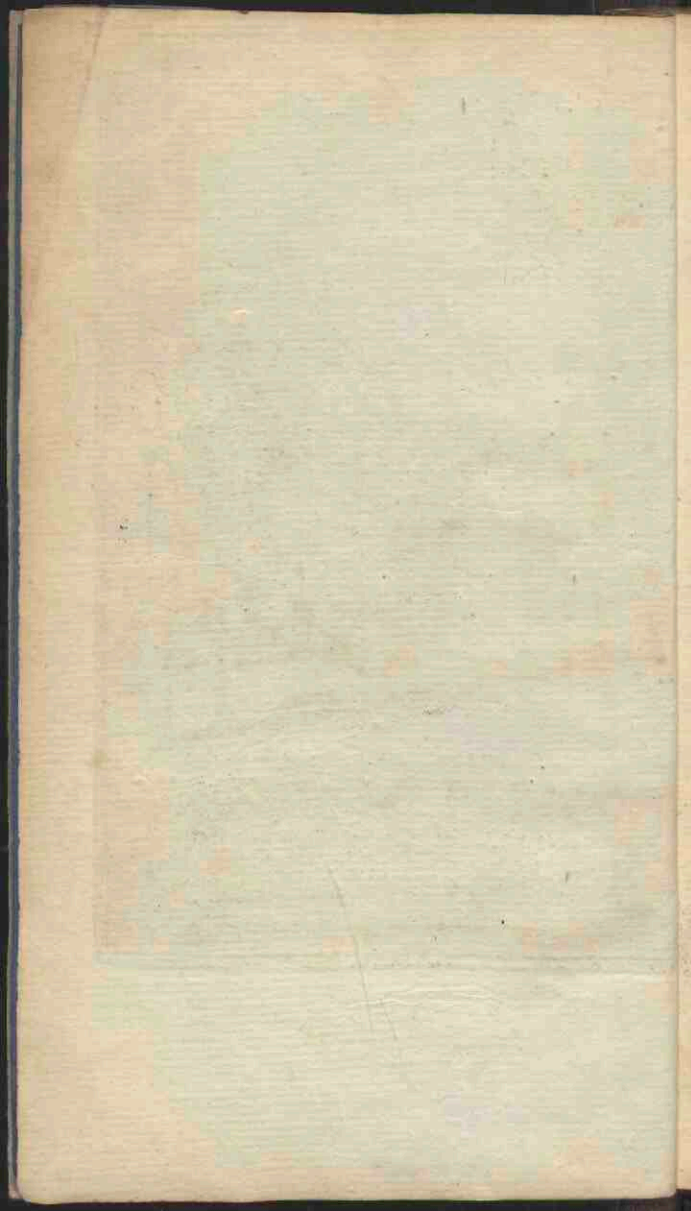
The Winkel
n° 562

De meid, kaptein,
schutter en tambour
door
van Gulden.

De eerste Deel is van 1714, Aard 3°
een Latijn van 1735 by 's Graaf Dins
in welk jaer by de eerste uitgave
alreede een ander Deel verscheen.

DE MYED. KAPIET YN.
SCHUTTER EN TAMBOER.

DE

785

M E I D,

KAPTEIN, SCHUTTER

en TAMBOER

KLUCHTSPEL.

Door

G. V. DULKEN.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

t'AMSTERDAM,

By HENDRIK BOSCH, Boekverkooper, over het
Meisjes Weeshuis; en te Leyden; by GILLIS
KNOTTER. 1718.

DE
M E I D E
K A P I T E L
en
K A C H T S P E L
G
V
7
G

VERTOONERS.

JONKER JAN, *verlooft aan Isabel.*

FERDINAND, *Broeder van Isabel.*

ISABEL.

GOOSSEN, *Knecht van Jonker Jan.*

KATRYN, *Meid van Jonker Jan.*

PIETER, *Knecht van Ferdinand.*

KORNELIA, *Kamenier van Isabel.*

HENDRIK, *Vryer van Kornelia.*

*Het Klugtspel speeld in een kaamer van Jonker Jan,
het begint na de middag ten 5 uren, en eindigt ten
8 uren.*

D E

M E I D,
 KAPTEIN, SCHUTTER
 en TAMBOER,
 K L U C H T S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.

KATRYN *met vier Boeteljes Wyn.*

Die heb ik weer gekraakt, terwyl ik in de kelder
 Wat schommelde, 'k zag eerst of 't veylig was
 en helder, (huis,
 Want Goossen onze knegt, liep stadig door het
 En zag die 't eens, uit had myn slikspot; maar abuis!
 Al wat in huis geschied, doet hy straks Jonker weeten:
 Nu slaap ik hem te lang; of 'k heb te veel gegeeten:
 Daar 's steeds wat in de weeg. Maar 't best, myn Heer
 die slaat (praat.
 Niet veel geloof, aan 't geen hy van myn doen steeds
 Maar zagt, dit geestig goed, dat moest ik wel versteen-
 ken, (ken.
 Eer dat op 't onvoorzienst, de bommel uit mogt bree-
 Myn Heer moet daadlyk na zyn Bruidjen Isabel,
 En als die uit is, houd geen drommel uit de hel
 Ons styve Jorden t' huis: dan denk ik vriend ga henen,
 Sunt Galpert moet je aan 't hout behouwe reis verleenen,
 Dan blyf je in d'open lucht. Maar daar komt Jonker Jan!
 'k Moet zien of 'k Goossen in zyn ongunst brengen kan.

A

T W E E -

T W E E D E T O O N E E L.

JONKER JAN, KATRYN.

JONKER JAN. (ten,

K Atryn, maak t'avond dat omtrent de klok van ach-
 De maaltyd vaardig is; want 'k zou niet garen wach-
 Terwyl ik d'eer heb, dat myn waardige Isabel, (ten,
 Met Ferdinand, haar broër, hier eeten zullen,

KATRYN.

'k Zel.

Myn Heer en zo als 't hoord volbrengen uw beveelen,
 Maar gy moogt Goossen wel, dees tyding mede deelen.

JONKER JAN.

Waar zorgt gy voor?

KATRYN.

Myn Heer, ik zeg 't om best wil maar.

JONKER JAN.

Uw zorg is nodeloos: hy neemt zyn plicht wel waar;
 Hy is een deugdlyk knegt, die 't lust my op te passen:
 En gy, een praatje by.

KATRYN.

Gy kwaamt hem nooit verrassen.
 Maar wyl 't myn Heer gelooft, is 't zeker en gewis,
 Dat hy een deugdlyk knegt, en vroomme vryer is.

JONKER JAN.

Wel weet gy anders?

KATRYN.

Of ik 't wist, wat zouw dat weezen,
 Wyl gy de deugdlykheid kunt uit zyn aanzigt leezen?

JONKER JAN.

Daar moet nochtans iets zyn, waar in hy heeft misdaan.

KATRYN.

't Kon zyn, myn Heer: maar zulks gaat my in 't minst
 niet aan.

't Zou schynen of ik zogt een plasdank te behalen,

En

Past zelf op, of hy van zyn plicht komt af te dwaalen,
'k Verfoey de achterklap.

JONKER JAN.

Gy zult het zeggen? 'k zweer...

KATRYN.

Wel 'k heb my daar toe, by jou niet verhuurt, myn Heer.
Maar om myn werk voor jou behoorlyk uit te rechten,
En niet tot oogendienft ten nadeel van jou knechten.

JONKER JAN.

Nu wil ik dat gy 't zegt.

KATRYN.

'k Zou dat niet doen.

JONKER JAN.

Heel schoon.

Wel waarom denkt gy, geef ik u de kost en loon?

KATRYN.

Om dat ik die verdien.

JONKER JAN.

Waar mee?

KATRYN.

Wel met myn werken,

En daar ik denk dat gy nooit ontrouw aan kost merken.

JONKER JAN.

't Is ontrouw als gy ziet, dat iemand ontrouw doet,
En als gy 't niet en zegt.

KATRYN.

Wat zegt gy daar? gy moet

Dat jokken, 'k ben uw Meid, maar 'k ben jou Meid met
eeren.

Ik ontrouw? ontrouw! wel dat zat nooit in myn kleeren,
'k Ben van zoo'n vroomen moer, en dat die 't wilt, ik
zweer!

Zy eiste wis van jouw, vergoeding voor myn eer.

Ik ontrouw! wel myn Heer, ik zal het nooit vergeeten.

JONKER JAN.

Nouw huil niet Kaa.

DE MEID, KAPTEIN, &c.

KATRYN.

Zouw 'k niet; daar gy my hebt verweeten
Dat ik jou ontrouw ben.

JONKER JAN.

Dat zeg ik niet van jou.

KATRYN.

Geloofst gy dan van myn, dat ik jouw dien getrouw?

JONKER JAN.

Jadat geloof ik: maar ik zeg u, zonder gekken,
Dat gy het zeggen zult, of voort kunt gy vertrekken;
Want ik het weten wil.

KATRYN.

Gy dwingt 'er my dan toe.

Ik zal 't dan zeggen, schoon ik zulks niet gaaren doe:
Doch met beding, myn Heer, dat gy my nooit zult mel-
den,

Want al te vreez'lyk zou hy daaglyks op my schelden:
En denk wat kruis my dat zou zyn.

JONKER JAN.

Zyt niet bevreesd;

'k Beloof het u.

KATRYN.

Wel hoor: gy hebt nooit uit geweest,
Ofaanstonts was jou knegt mee't gat uit: en met reden
Geloof ik, dat hy gaat zyn tyt onnut besteden,
By d'een of d'andre snol, of waar het weezen mag. (slag
'k Heb hem wel nooit gevolgt; maar denk zelfs eens, wat
Van volk, het is daar hy altyd na toe moet loopen;
Want als hy uitgaat, heeft hy eerst jou wyn bekroopen,
Die hy dan in zyn broek of tassen bergd, of daar
Hy denkt de flessen, inpissibelft zyn.

JONKER JAN.

Is 't waar?

Die schelm! die fynegast! dat zal ik hem betaalen.

KATRYN.

Dan komt hy, op dat gy, hem niet zoud agterhaalen,

Fiks

Fiks op zyn tyd weer t' huis.

JONKER JAN.

't Is wel; ik ben voldaan,

En zal jou trouwe dienst, beloonen.

KATRYN.

'k Zal dan gaan,

Met u verlof, en al het noodige bezorgen.

DERDE TOONEEL.

JONKER JAN.

HY zal ten huizen uit, dat sweer ik hem, voor morgen.
Wie had dat ooit gelooft. Maar met een fyn gelaat,
Bedryft men meenigmaal het alder slimste kwaat.
Zy gift waarschynelyk, ik dien het te gelooven; (ven:
Want kwaad gezelschap leerd de boön haar volk beroo-
En myne wynen, die meér mind'ren als voorheen,
Die zyn getuigen van dit werkjen, doch ik meen (men.
Dat ik hem... maar daar schynt dien fynman aan te koo-

VIERDE TOONEEL.

JONKER JAN, GOOSSEN.

GOOSSEN.

MYn Heer, versta je wel, ik heb hem niet vernoomen,
Maar 'k ging, begryp je na...

JONKER JAN.

'k Versta je wel; maar 'k zeg,

Pak voort uw goed by een, want gy zult aanstonds
weg:

'k Heb met verstaaje of begrypje niet te schaffen,
Vertrekt zo aanstonds.

GOOSSEN.

Maar myn Heer!

JONKER JAN.

Dit tegen blaffen,
Mis-

6 DE MEID, KAPTEIN, &c.

Mishaagd my: pak uw goed, zo dadelyk by een;
Daar meê ten huis uit.

GOOSSEN.

Maar, myn Heer, waar zal ik heen?

Ik heb, verftaa je wel...

JONKER JAN.

Verftaa je wel, verftaa je?

Gy hebt my lang genoeg bedroogen, daarom ga je
Maar ftil heen.

GOOSSEN.

Maar ik heb, begryp je, nooit misdaan,
En waarom moet ik dan terftont ten huis uit gaan?

JONKER JAN.

Dat weet gy niet?

GOOSSEN.

Wel neen; ik kan dat niet verzinne.
Of kom ik van, myn Heer, te grooten huur te winnen?
Geef dan, verftaa je wel, wat minder; want ik wou
Wel minder winnen, en hier blyven; wyl we nou
Malkaar gewent zyn: en zoo kennen akkerdeeren,
Verftaa je wel, als broêrs, wat wou je meêr begeeren
Van my, jou Gooffen, die nooit ftroo jou in de weeg
Geleid heeft?

JONKER JAN.

Als, daar gy myn ftoffen maakten leeg.

GOOSSEN.

Ik, ik, Myn Heer?

JONKER JAN.

Ø Neen, u is geen fchuld tegeeven,
Dat u bekend is, waar myn wynen zyn gebleeven.

GOOSSEN.

Wel ja, ik weet dat die myn Heer zelfs Confermeert.

JONKER JAN.

Met uwe hulp.

GOOSSEN.

Ik help u?

JONK

JONKER JAN.

Ja vast.

GOOSSEN.

Akkuzeert.

My, Heer; versta je wel? 'k heb nimmermeer gedronken,
Uit jouw bouteljes, of gy hebt het my geschonken.

JONKER JAN.

Bedrieg my langer niet: zoo draa ik 't huis uit ben,
Zo volgt gy, is 't niet waar?

GOOSSEN.

Zomtyts wel.

JONKER JAN.

Nu beken

Al voort; hebt gy dan niet, in broek of tas verfteken,
Twee drie bouteljes?

GOOSSEN.

Nee, Sunt Japis moet dat wreken.

Als ik dat immer deê.

JONKER JAN.

Waar loopt gy dan na toe?

GOOSSEN.

Wel na de kerk.

JONKER JAN.

De kerk, wel dat komt raar! maar hoe
Vermindert dan myn wyn, met na de Kerk te loopen.

GOOSSEN.

Dat kan niet zyn; maar 'k wil, begryp je wel, niet hoopen?
Dat jy denkt, dat ik jou Bouteljes knap.

JONKER JAN.

Gewis.

Ik weet het zeker.

GOOSSEN.

Maar hoe weet gy dat?

JONKER JAN.

Het is

Genoeg dat ik 't u zeg, en gy weet het nog beeter.

Beken daarom, of ik 't u noch vergaf.

GOOSSEN.

Ik weeter,
Zo waar, verftaa je wel, niet of, waarampel! maar
Daar fchiet my iets in 't zin.

JONKER JAN.

Wat of dat zyn zal.

GOOSSEN.

Waar

Jou wyn blyft?

JONKER JAN.

Wel waar zo?

GOOSSEN.

Ik denk, dat ons Katryntje,
Haar lichaam, zomtyds eens gaat zalven met jou
wynthje,

JONKER JAN.

Jou fchelm, gy wild de Meid betigten met het geen
Gy zelve doet. Of licht, zo doet gy 't met uw tweën.
Wat reden hebt gy om op haar de fchuld te leggen?

GOOSSEN.

Wel hoor, verftaa je, 'k zal die reeden jou wel zeggen,
'k Ben menigmaal in huis gekoomen, dat ik zag,
Hoe 't anders met Katryn gefield was, als het plag;
Zy ftamelde als zy fprak; zy fchudden heen en weder;
Zy hieuw haar vaf, en dan viel zy wel eens te neder;
't Was heel niet zo het hoort.

JONKER JAN.

Wel dit vind ik al raar!

Wel Gooffen is nu dees vertelling zuiver waar?

GOOSSEN.

(ken,

Ja Heer, wel waar; maar 'k wil, verftaa je wel, niet vloec-
Dat ben ik niet gewent.

JONKER JAN.

'k Zal nader onderzoeken,

Of 'k u gelooven mag.

Goos

KLUCHTSPEL.

GOOSSEN.

Wel wanneer heb ik dog
Jou ooit misleid, myn Heer, met leugens of bedrog?

JONKER JAN.

'k Weet waarlyk niet, hoe 'k uit dees dooling zal geraken,

GOOSSEN.

Gy moet, verftaa je wel, gelyk een Arkes waaken!
Ik weet een middel, hoor, Katryn die is nou uit,
Dat we ons verftaaken, eer zy weer de deur opfluit:
Zo konnen wy, myn Heer, begryp je, haar verfpieden,
En wagten eensjes of, wat dat 'er zal gefchieden:
'k Geloof, verftaa je wel, dat wy haalt 't een of 't aar
Bemerken zullen.

JONKER JAN.

Wel dit was zo kwaad niet: maar
'k Moet na Heer Ferdinand.

GOOSSEN.

Ei blyf noch eens... de drommel!
Daar loof ik komt ze al aan; 'k hoor aan de deur gestom-
Verberg je. (mel;

JONKER JAN.

Wel ik zal, gaat met my aan een zy.

VYFDE TOONEEL.

KATRYN, JONKER JAN, GOOSSEN
ter zyden.

KATRYN.

HEt heele huis, al leeg! wis zyn zy alle bey
Het gat uit; wift ik Piet nu maar in huis te krygen,
Hoe zouden wy, klok, klok, aan klink klank klorum rei-
'k Weet raad, ik gaa terftond aldaar de kamenier, (gen,
Van Juffrouw Ifabel zomtyds haar minne vier,
In ftilte bluft, by Hein, de zoon van Dikke Jooris,
Daar 'k van de morgen kreeg een glaasje Brandemoris;

En zo diet 'huis is, zal ik zeggen dat hy Piet,
 By my moet brengen: maar in stilte, dat men niet
 Bespied word. 'k Zal terwyl de vlesjes neder zetten
 Op deeze tafel; 'k hoop men zal ons niet beletten,
 Om nu het hart te zaam' braaf op te haalen, want
 Voor achten komt myn Heer niet van Heer Ferdinand.
 En Goossen denk ik, zal wel na de Kerk weer loopen,
 Terwyl 'k met Piet het een aan 't ander glas zal knooopen,
 Dat 's gang, de tyt verloopt.

Z E S D E T O O N E E L,

JONKER JAN, GOOSSEN.

GOOSSEN.

DAt is, verstaaj je wel,
 Een ondeugd, wat of hier noch wel van worden zel!
 Zie daar, de flessen, kan myn Heer nu niet begrypen,
 Wie dat, begryp je wel, jouw Bottels wist te nypen?
 Ben ik nu schuldig Heer?

JONKER JAN.

Neen, gy hebt niet misdaan.
 Maar let hoe of 't Katryn in 't end noch zal vergaan;
 Zy heeft getragt om u by my verdagt te maaken.

GOOSSEN.

Zy zal, verstaaj je wel, niet tot haar wil geraaken;
 Myn Heer ziet nu te klaar, dat ik onnozel ben,
 En dat Katryn niet deugd.

JONKER JAN.

Kom haal my voort een Pen,
 Papier, en Inkt, ik moet terstond een briefjen schryven.

GOOSSEN.

Ik zal myn Heer.

ZEVENDE TOONEEL.

JONKER JAN.

IK hoop Katryn noch uit zal blyven,
Tot ik Heer Ferdinand, met haast, heb onderregt,
Op wat wys hy hem zal gedraagen; maar myn knecht
Komt met het schryftuig als een hart al aan geloopten.

ACHTSTE TOONEEL.

JONKER JAN, GOOSSEN.

DAAR is 't, begryp je wel, myn Heer, maar ik wil ho-
GOOSSEN. (pen...)

JONKER JAN.

Ja zwyg. Geef hier, dat ik myn oogwit straks volvoer.

GOOSSEN.

Wel die karonje! die bedriegster! Ô die hoer!

Zou die een eerlyk mensch, zo zoeken te bedriegen!

Foei dat men zoo zyn mond, gewinnen tot het liegen.

JONKER JAN.

Hou Goossen, daar 's de Brief.

GOOSSEN.

Waar moet die zyn myn Heer?

JONKER JAN.

Aan 't huis van Ferdinand; doch komt niet eerder weer,
Voor hier Heer Ferdinand is met myn Bruid gekoomen.

GOOSSEN.

Al 't geen gy my gebied, zal werden waar genoomen.

JONKER JAN.

Gaat d'agter deur maar uit; want ligt kwam op de straat,
Katryn uw teegen.

GOOSSEN.

Wel, hadie: uw dienaar gaat.

N E.

NEG ENDE TOONEEL.

JONKER JAN.

NU is het alles klaar; ik ben reeds vol verlangen,
Op wat wys dat Katryn haar vrienden zal ontfan-
gen;

'k Voorzie een wondre klugt; ik wou dat zy al kwam,
En dat dit aardig spel, alree zyn aanvang nam. (open,
'k Verschuil my; want my dunkt, de voordeur die gaat
Maar 'k zweer dat zy die klugt zal duur genoeg bekopen.

TI ENDE TOONEEL.

KATRYN, PIET, JONKER JAN *ter zyde.*

KATRYN.

KYk Pietje, dit 's de Zaal, daar van ik heb gezeit; (reit.
Hier staan myn bottels nog, die 'k voor ons had be-
Maar zeg, hoe komt dat ik je zoo kwam op te loopen;
'k Had zeker zulk geluk, van daag niet derven hoopen:
Temeer, dewyl myn Heer, is na jou huis gegaan.

PIET.

Wel hoor, 'k moest voor myn Heer, hier vry wat ver
van daan, (Leiden,
Een boodschap doen; ik moest, heel uit de Kaag van
Aan d'Overtoom, wel zes botteljes haalen; 'k scheiden,
Van huis, maar op de straat, gaf ik de Kruyer last
Die voort te haalen, en my brengen; wyl ik vast
By Joris wagten zou; daar 'k nauwlyks was gekomen,
Of 'k heb myn Likkebaart, myn Kaatje, daar vernomen.

KATRYN.

Wel daar op eens gekuft.

PIET.

Zie zoo, dat smaakt.

KATRYN.

Niet waar.

Nu ook een reis geproefd, wat zeg jy Pietje.

PIET.

PIET.

Klaar.

KATRYN.

Avoes, daar breng ik je op.

PIET.

Heb dank myn lieve Kaatje.

KATRYN.

Zie zo, hoe smaakt die wyn? maar Piet wat zie ik, laat je Daar nog wat in?

PIET.

Wel nou, zie daar dat 's schoontjes uit.

KATRYN.

Dat moet men weer verdoen; maar zo je 't weer verbruit.

PIET.

Neen dog niet.

KATRYN.

Wel avoes, 't zal jou gezondheid weezen.

PIET.

Neen, 't zal de jouwe zyn.

KATRYN.

Zo dat is waart gepreezen.

Maar zeldremment! wie of daar klopt aan onze deur?

Hier moest geen onraad zyn, kom, voort, gaat met my veur,

Daar zyt gy 't zekerste; en na 'k 't volk heb ingelaaten,

Zal ik akstkaks voor deur noch wat staan blyven praten,

Dan heb j' een vrye pas, als zy na agteren zyn.

ELFDE TOONEEL.

JONKER JAN.

IS dit die fynheid, daar dit goddelooze zwyn,

My nog zoo even wift meê in de slaap te wiegen,

En schuiven zo veel schuld op Goossen! zulk bedriegen!

Wie hoorden 't immermeer? 'k had my byna ontdekt.

Dit spel, schoon 't myn geduld tot felle gramschap wekt.

Zal

Zal ik aanschouwen om van zulk een dartel malle,
 Bewust te zyn, op welk een eind het uit zal vallen.
 Maar zagt, ik hoor rumoer, best ik my weer versteek,
 Eer dat ik werde ontdekt, en al den handel breek. (ken,
 'k Hoop met een korte vreugd, dit volk haar zal verma-
 Dat 'k na een korte tyd kan uit myn schuilhoek raken.

TWAALFDE TOONEEL.

KATRYN, PIET, KORNELIA, HENDRIK,
koomen danssende op 't Tooneel. JONKER
 JAN ter zyden.

KATRYN.

WEI felleweken! hoe komt 't volk zo by malkaâr?
 't Is of het spul zelfs spreekt. Nou is het baantje
 klaar!

Nou reid de vreugd te post! nooit van uw levendagen,
 En kwaamt gy zo van pas.

HENDRIK.

Hoezo?

KATRYN.

Leg niet te vraagen,
 Je bent 'er, en dat 's goed, ik hiet je wellekom;
 En tot een aanvang, drinkt eens van die wyn rondom:
 Wy moeten nu ons hart, eens lustig op gaan haalen;
 En zingen dat het dreund, deur keuken, kamer, zaalen,
 Het hek is van den dam.

*Terwyl Katryn dit bovenstaande spreekt,
 drinken de andre, en brengen 't malkan-
 der over en weer.*

Maar holla vrienden, zagt,
 Gy zuipt als speellui! en daar 's niemand die my wagt:
 Dat gaat zoo niet, ik moet de wysheid hier bewaaren.

PIET.

Zorgt daar niet voor, men zal jou dat zo netjes klaaren!
 Want wy zyn menschen die mee staan op ons respect.

KA-

KATRYN.

Maak dat gy op de straat dan niet en word begekt.
Maar een ding wou ik nou van jou lui wel begeeren, (ren,
Dat 's dat ik hier Kaptein mogt zyn: 'k zou jou dan lee-
Een nuwe drillery.

PIET, KORNELIA EN HENDRIK te gelyk.
Fiat, leef lang Kaptein.

KATRYN.

Ik zal met een Tamboer, en ook een Schutter zyn,
Boutelje is het woord, elk zal zyn plicht bewyzen.
Breng hier die Taafel.

*Op dit zeggen van Katryn, haalt Piet en Hendrik
de Tafel die aan 't eind van 't Tooneel staat, en
brengen dezelve midden op het Tooneel.*

KATRYN vervolgt te spreken.

Zo: ik moet jou yver pryzen,
Elk slaa kloekmoedig nou zyn handen aan 't geweer,
Gelyk als ik.

*Op dit zeggen slaat ieder zyn regterhand aan een Bou-
telje, en de slinker aan een Glaasje; doch laten het
op taafel staan. Katryn blyft spreken.*

Om hoog, pas op: za: regts om keer.

Geef agt om agter een in ordte te marfeeren;
Ziet op uw voorste Man, zo kond gy mak'lyk leeren;
Tree dan parmantig voort, op d'eerste trommel slag.

*Katryn begint te zingen, de Mars van Prins Eugeen;
en marcheren agter malkander, met Boutelje en
Kelk voorzien rontom de Taafel. Katryn voor, van
Piet gevolgt, en daar na Kornelia, en eindelyk
Hendrik.*

In 't geweer:
Ieder toond zig als een dappere Soldaat.

Saa, saa, marcheer.

De trom des Oorlogs slaat.

Rouw de rouw, de rouw douw.douw.

Rouw de ritje ditje, ditje douw.

Steekt

DE MEID, KAPTEIN, &c.

Steekt nu harpauken en veld trompetten ;
Ieder wil zig in slagorder zetten.

Tan, tan, tan, tire tan, tire tan.

Vat uw Roer,

Piek op schoer.

Keer uw flegts

Slinks en regts :

Stry in 't veld

Als een moedig held.

*Katryn van de andere gevolgt, drinken een glas
Wyn, die zy onder 't zingen van tan tan &c.
ingeschonken hadden; en vervolgt al zingende we-
derom te marcheeren.*

Rouw de rouw, de rouw douw douw,

Rouw de ritje, ditje, ditje douw.

Steekt nu harpauken en veld trompetten ;

Ieder wil zig in slagorder zetten.

Tan, tan, tan, tiere tan, tiere tan.

Vat uw Roer,

Piek op schoer.

Keer uw flegts

Slinks en regts :

Stry in 't veld

Als een moedig held.

*Zy drinken weer als vooren, en vervolgen te zingen
en te marcheeren.*

t'Saa aan 't slaan.

Lustig als getrouwe Helden in 't gevegt.

t'Saa t'saa, val aan ;

Stryt voor Vorst Carels regt.

Rouw de rouw, de rouw douw douw,

Rouw de ritje ditje, ditje douw.

Laat nu musket en granaten kraken ;

Schut en Mortier, vuur en vlam uitbraken.

Taf taf taf taf, paf paf paf paf.

Hak al doot,
 Klein en groot;
 Plunder uit,
 Om de buit;
 Prins Eugeen

Is voor heen getreen.

*Na dat zy wederom, als vooren, gedronken hebben,
 vervolgen zy zingende, te marcheeren.*

Rouw de rouw, de rouw douw douw:

Rouw de ritje ditje, ditje douw.

Laat nu musket, en granaten kraken;

Schut, en mortier, vuur en vlam uitbraken.

Taf, taf, taf, taf, paf, paf, paf, paf.

Hak al doot,

Klein en groot;

Plunder uit,

Om de buit;

Prins Eugeen

Is voor heen getreen.

Ziet zo: 'k wed niemant ooit gereeder Soljers zag!

Met zulk een Riddement, bedreef ik duizend wonderen,

't Geen alle kitte broers, zou vreemt in d'ooren don-
 deren,

Door 't stormen op haar drank! nu dat 's tot daar en toe.

Geefagt, dat men gelyk een heele zalvo doe;

En let alleen op drie commandoos vuur te geven.

Maak uw gereed, leg aan, geef vuur.

*Met het woord, geef vuur, drinken zy wederom
 een glas Wyn; die zy op 't woord, maak u gereed,
 ingeschonken hadden. Katryn vervolgt te spree-
 ken.*

Nog van myn leven;

En heb ik 't zo gelyk niét meér gehoort, wel aan!

Een yder laat 't geweer nu op de taafel staan.

P I E T.

Dedrommel, wel ik zweet! is dat ook exerceeren?

B

H E N-

HENDRIK.

Op zo een wys zo zouw men 't egter maklyk leeren.

PIET.

Ja, maar kwam Jonker Jan hier agter.

KATRYN.

Wel wat zouw

Dat weezen? 'k wed hy meê, zouw speelen rouw rouw
douw;

Hy heeft een vrolyk hart.

HENDRIK.

Ja, maar met Knechts en Meiden!

KATRYN.

Wel waarom niet? wy doen dat dikwils met ons beiden.

JONKER JAN.

(jaag?)

„Jouw pry! wat houd my dat 'k u niet voort 't huis uit
„Ik werd te lang gezerd!

KORNELIA.

Is Jonker Jan zo graag?

Dat komt ons Juffrouw wel, die was al lang verleegen.

KATRYN.

Sagt! sagt! daar word gebeld: hoe loopt het luk ons tegen!

HENDRIK.

Geen nood, dat is de Wyn.

KATRYN.

Wat Wyn?

HENDRIK.

Van Piet zyn Heer.

KATRYN.

Kyk eerft door 't glas; en kom, als 't onraat is, voort weer.

DERTIENDE TOONEEL.

KATRYN, PIET, KORNELIA, JONKER

JAN ter zyden.

KATRYN.

IK ben verschrikt! ik vrees 't zal onze Goossen wezen!

PIET.

PIET.

Kom, kom; een glaasje wyn, dat zal uw weêr genezen:

KATRYN.

Zie zo, dat helpt: och ja! och had ik 'er nog een.

PIET.

Houw daar myn kindje.

KATRYN.

Zo: daar vloog de schrik meê heen:

Hendrik roept van binnen.

Boutelje mannen. Hei!

PIET.

Ik hoor Boutelje roepen.

KATRYN.

t'Saa mannen: op 't geweer. Laat ons, met heele troepen,
't Convooy ontmoeten.

*Ieder neemt zyn Boutelje en glas op, en marcheert;
daar Hendrik, met Bouteljes geladen op in komt;
en hem in de midden voegt. Katryn zingt.*

Rouw, de rouw, de rouw, douw, douw;

Rouw, de ritje, ditje, ditje douw.

Steekt nu harpauken, en veld trompetten;

Ieder wil zig in slagorder zetten,

Tan, tan, tan, tiere tan, tiere tan.

Vat uw Roer,

Piek op schoer;

Keer uw slegts,

Slinks en regts.

Stry in 't veld,

Als een moedig held.

VEERTIENDE TOONEEL.

KATRYN, PIET, KORNELIA, HENDRIK,
JONKER JAN *ter zyde.*

KATRYN.

HAlt, leg neder uw geweer.
Kom, laat ons deze wyn, reis proeven van uw Heer.

PIET.

Daar ben ik meê te vreen.

KORNELIA.

Maar 't zyn getelde schaapen.
Ook loopt z' uw ligt in 't hooft.

PIET.

Dan gaan wy leggen slaapen;
En 'k spel, myn Heer, heel ligt, een leugen op de mouw.
Avoc's Katryn.

KATRYN.

Heb dank; houw Hein, ik breng het jouw.
Die wyn is goed, zie zo, ik weetze schoon te veegen.

HENDRIK.

En ik weet, van gelyk, de glaazen meê te leegen.
Houw daar Kornelia.

KORNELIA.

Gezondheid van de vier.
Houw Pieter, 'k breng het jouw.

PIET.

Het strekt my tot plaizier.
Wie zouw, om zulk een vreugd, het leven willen missen;
En, voor geen uur of twee, zyn Meesters tyt vergiffen?

HENDRIK.

De droes, daar word gebeld!

KATRYN.

Gewis, daar 's Jonker Jan.
De

De taafel op zyn plaats; berg al wat bergen kan.

PIET.

Ik neem myn Bottels op.

KATRYN.

Door d'agter deur na buiten,
Terwyle dat ik ga, de voordeur open sluiten.

PIET.

Maar eêr wy gaan, Katryn, zo geef my eens een kus.

KATRYN.

Nouw daar.

HENDRIK.

Kornelia, wy ook.

KATRYN.

Zus mannen, zus;

Gy zoent daar dat het klapt! 'k blyf dankbaar voor 't be-
zoeken.

PIET.

En ik zouw wel de komst van Jonker Jan vervloeken.

*Piet, Hein, en Kornelia, gaan de agterdeur nit;
terwyl Katryn na voorengaat om open te doen.*

VYFTIENDE TOONEEL.

JONKER JAN.

VLoek, vloek op myne komst; 'k vervloek zulk een
bezoek,
Doch weinig weet gy, hoe 'k uw euveldaân verkloek,
Met u, dit dieve feest, in kort te doen herhalen;
Om uw, gelykerhand, die kunsjens te betaalen.

ZESTIENDE TOONEEL.

JONKER JAN, FERDINAND, ISABEL,
GOOSSEN.

JONKER JAN.

Zy thert'lyk welleskom, bekoorlyke Isabel,
Vergeeft my, dat ik dus, onagtzaam uw bevel
Heb overtreden; 't is myn Engel toe gekoomen,
Door een vreemt voorval.

ISABEL.

Zulks heb ik daar straks vernoomen,
Uit uw gezonden brief. Maar, waar de vreemdigheid,
Van 't voorval in bestaat, hebt gy niet uitgeleid:
Alleenig schryft gy, dat ge uw Meid wist uit te zenden.

FERDINAND.

(den;
't Gelykt wel naar een draad, Heer Jan, gants zonder en-
Zo duister is uw brief; niets kan me'er uit verstaan.

JONKER JAN.

(gaan,
Haast zoud gy 't weten, mogt myn knecht naar uwent
En haalen Pieter met Kornelia.

ISABEL.

Diebeiden,

En zyn niet t'huis.

JONKER JAN.

Zo was 't toen gy van huis afscheide;

Nu anders.

FERDINAND.

Maar myn knecht is na de Leidze Kaag,
Hoe weet myn Heer dan of die t'huis is?

JONKER JAN.

Maar ik vraag

Na Kaag of niet, zy zyn nu t'huis.

FERDINAND.

Ik ben te vreden.

Loop

KLUCHTSPEL.

Loop Goossen, haald haar hier.

JONKER JAN.

Maar, doet wat raffe treden,

GOOSSEN.

Myn Heer, verftaa je wel, 'k zel stappen als een man,
Zo maar Kornelia met Pict my volgen kan.

ZEVENTIENDE TOONEEL.

JONKER JAN, FERDINAND, ISABEL.

ISABEL.

MAar 'k bid myn Heer, geef ons wat opening van
zaaken,
Wy zyn nieuwgierig.

JONKER JAN.

Om u beide te vermaaken,

Weet, dat uw Meid en Knecht, wel zyn een uur of twee
Hier in dit huis geweest.

FERDINAND.

Myn knecht! myn Heer, waar mee

Bewyft gy zulks?

JONKER JAN.

Hoor toe, is dit geen zeker teeken?

Hoe 'k twee Bouteljes van de zes, zag open breeken,
Waar uit de wyn, haar liep, zo glad door 't keelgat heen,
Of dat gefmeerd was.

ISABEL.

Wel, gy dwingt my, door uw reën,
Te vraagen, wat dit volk, hier verder heeft bedreven?
Dit bid ik, dat myn Heer, ons wil te kennen geven.

JONKER JAN.

Ik bid u zyt geruft; zo draa uw meid en knecht
Hier zyn, zult gy terftont daar van zyn onderregt:
'k Zal zonder fprecken, u den gantschen handel toonen,
Op dat gy ziet, wat volk by my, en by u wonen;

Wat Meid, en Knecht, bedryft, als zy alleenig zyn...
 Maar, na my dunkt, zo hoor ik 't nad'ren van Katryn.
 'k Verzoek deez' reden, in haar byzyn wat te staaken;
 Zo zal ik, met een klugt, u beide eens vermaaken.

ACHTIENDE TOONEEL.

JONKER JAN, FERDINAND, ISABEL,
 KATRYN.

Mejuffrouw, Isabel, dit heb ik al besteld.

KATRYN.

ISABEL.

Daar hebt gy gaauw geweest.

KATRYN.

Nog was myn hart bekneld,
 Dat Juffrouw denken mogt, waar of de meid mag blyven.
 Gy zoud niet looven, hoe ik yver in 't bedryven,
 Van 't geen my word belast! al zeg ik 't zelfs Juffrouw,
 'k Ben ras in al myn doen; en 'k dien myn Heer getrouw.

ISABEL.

Zo zult gy zeekerlyk, uw Heer zyn gunste winnen.

KATRYN.

(nen,

Daar twyffel ik niet aan; 'k bragt hem nog korts te bin-
 Hoe dat hem, van zyn knecht, zyn goedje wiert ontvreemt.

ISABEL.

Van Gooffen? wat gy zegt!

KATRYN.

Ja, Gooffen die ontnemt,
 Diefagtig's meesters goed; dan komt hy vol en dronken,
 In huis: en zegt dat deze, of die hem heeft beschonken.
 Wie weet, waar of hy, nu zyn tyt al weêr verpraat!

ISABEL.

Wel Gooffen die is...

JONKER JAN.

Maar Katryn, zwyg stil; en laat

Aan

Aan my maar over, om de misdaat fel te wreken.

KATRYN.

Ja Juffrouw, ik mag van die guit, geen woord meer spreken:

Myn Heer is zo verstoort! en hy heeft dubb'le reën;
Het leit daar by, breekt hy hem nog niet hals en been:

JONKER JAN.

Ik wenste dat hy al in huis was; 'k zouw betoonen, (nen.
Hoe ik het kwaad doen straf, en 't goed doen wil belo-

KATRYN.

Maar nu van avond nog! ik bid, myn Heer, ei borgt
Hem dog tot morgen toe?

JONKER JAN.

'k Weet niet waar gy voor zorgt.

FERDINAND.

Myn Heer, daar word gebeld.

JONKER JAN.

Nu zal ik schuld betaalen.

Doe op Katryn.

KATRYN.

Ei wild jou gramfchap wat bepaalen?

Schopt hem de deur uit; maar bezeert hem niet, myn
Heer.

JONKER JAN.

Doet gy de deur op; en kom hier terftond maar weêr.

NEGENTIENDE TOONEEL.

JONKER JAN, FERDINAND, ISABEL.

ISABEL.

MAar Jonker, is hy zulk een deugniet? 'k had myn
leven

Zulks van hem niet gedagt! wat heeft hy al bedreven;

Heeft hy uw 't goed ontvreemd?

B 5

JON-

JONKER JAN.

Mevrouw, ei heb geduld:

Een weinig tyt.

ISABEL.

Wat of gy ons vertoonen zult?

JONKER JAN.

Iets nieuws. Heer Ferdinand, wild Pieter aanstonds
vraagen,

Hoe veel Bouteljes dat hy herwaards heeft gedraagen;

Maar, zo ik niet en mis, zy koomen herwaart aan.

ISABEL.

'k Ben vol verlangen hoe dit spel hier zal vergaan.

TWINTIGSTE TOONEEL.

JONKER JAN, FERDINAND, ISABEL, GOOS-
SEN, KATRYN, PIETER, KORNELIA.

* FERDINAND.

WEl Pieter, is de wyn behouden t'huis gekoomen?
Of is ze u onderweeg van iemand afgenoomen?

KATRYN.

„Dat 's op zyn kop geraan! 't Is even of hy 't weet!

„Wat leugen nu bedogt!

FERDINAND.

Wel Pieter, hoe vergeet

Gy 't spreekken? hoort gy niet wat ik u vraag?

PIETER.

Uw reden,

Myn Heer, verstaai ik wel: maar 'k bid u, zyt te vreden:
Het was myn schuld niet..

FERDINAND.

Wat? ik kan u niet verstaan;

Spreek klaar.

PIETER.

Myn Heer, zo als ik zouw na huis toe gaan,

Zo

Zo kwam, een dronke vent, my op het lyf geloopen,
En brak twee Bottels, daar de wyn is uit gedroopen.

KATRYN.

„De droes, dat 's wel bedogt! gy hebt een groot verstand,

FERDINAND.

Maar d'andre vier, zyn die, behouden aangeland?

PIETER.

Voorzeker; 'k heb, myn Heer, daar zorge voor gedragen;
Maar twee zyn tot myn leet, op weg aan stuk geslagen:
Ik dee myn best om die te houden; maar, eilaas!
Ik kon niet: want die vent, die speelden zo den baas,
Dat ik verblyd was, vier daar van geheel te houwen.

FERDINAND.

't Is wel dan.

KATRYN.

„Dat 's een vent! daar mag ik op vertrouwen!

JONKER JAN.

Myn Heer, en Juffrouw, 't is myns dunkens nu hoog tyd,
Dat ik my, tegens u, van myn belofte kwyf.

FERDINAND.

Myn Heer, als 't u behaagd: wy zullen zulks verwagten.

KATRYN.

(klagten,

Nouw Goossen, maak je klaar tot kermen, steenen,
Het zal uw gelden: ik beklaag jouw ongeluk.

Maar 't kwaad sloot eindlyk zyn meester in den druk.

GOOSSEN.

Ik heb, verstaajewel, Katryn, geen kwaad bedreven.

KATRYN.

't Is wel, myn Heer, die zal 't jouw wel te kennen
geven.

JONKER JAN.

Breng met malkander eens, die gintsche taafel hier.
Katryn, schikt hier terstond, een bottel drie of vier,
Met zo veel kelken.

KATRYN.

Wel myn Heer, het zal geschieden,

JON-

JONKER JAN.

Loop Gooffen, wilt Katryn, een weinig hulp aanbieden.

PIETER.

Myn Heer, met uw verlof, 'k denk ik heb hier gedaan.

KORNELIA.

Mejuffrouw, 'k zal met Piet, dan maar na huis toe gaan.

FERDINAND.

Gy zult hier, alle bei, een weinig nog vertoeven.

KATRYN.

Ziet hier, myn Heer, de vier: belieft gy eens te proeven,
Of 't van de regte zyn?

JONKER JAN.

Zet op de taafel neêr.

Ik bid een weinig plaats, Mejuffrouw, en myn Heer.

En geef wel agt; ik zal terstond nu gaan beginnen.

KATRYN.

Sta vast nou Gooffen.

GOOSSEN.

Wel, bent gy wel by jou zinnen?

Zo 't jou maar niet en geld!

KATRYN.

'k Ben daar niet bang voor broer.

JONKER JAN.

Katryn, 'k maak uw Kaptein; en Schutter; en Tamboer:

Zy zullen u getrouw, waar gy haar zult geleiden,

Navolgen.

PIET.

„'k Vrees men hier zal 't nageregt bereiden!

GOOSSEN.

Katryn, Tamboer, myn Heer, en Schutter, en Kaptein!

Wat zal, verftaa je wel, voor my dan over zyn?

JONKER JAN.

Gy, en Kornelia, met Piet, zult Schutters wezen?

En ik ben Adjudant, wat heeft gy dan te vreezen!

Al t'zaamen hoog 't geweer.

KATRYN.

Ik kan dit niet verstaan.

PIET.

En ik nog minder.

KORNELIA.

'k Bid, laat my na huis toe gaan,

Mevrouw; 'k ben gantsch niet wel.

ISABEL.

Gy moet hier nog wat blyven.

GOOSSEN.

'k Weet niet, zo waar ik leef, wat of ik moet bedryven.

JONKER JAN.

Doet gy, zo als Katryn u voor doet; maar zwyg stil.

Nog eens; 't geweer om hoog.

PIET.

Met uw verlof; ik wil

Hier voor geen gek staan: geef my geld; en laat my lopen.

KATRYN.

Ik zeg myn huur op: en dan ben ik vry, zouw 'k hoopen.

JONKER JAN.

Geloofst my, by myn woord, ik kom u op de huid,

Indien gy weigerig zyt; of zo gy 't meêr verbruut:

'k Heb zelfs gezien, hoe net gy lien kunt exerceeren:

En Goossen, zal voor Hein, zyn byzyn u vereeren;

'k Wil dat gy 't weêr herhaald, zo als 't flus is geschied,

En zonder veel gesnap: eer dat myn gramschap niet

Geregte straf verschaft. tot loon voor uwe daaden.

KATRYN.

Ik bid, myn lieffte Heer, vergun aan my genaden.

GOOSSEN.

Zeg Kaatje, heugt 't jou wel? flus wast, sta vast voor myn,

Maar 't is, verstaaj je wel, sta vast nou voor Katryn.

PIET.

Heer, Ferdinand, ei wild my deeze fout vergeven?

KORNELIA.

En ik beken, Juffrouw, ik hebte veel misdreven:

Maar 'k hoop u w goedheid zal ...

JON-

JONKER JAN.

Wat goedheid! kom maar voort,
 En volg myn order, en commande; wyn is 't woord.
 Ziet of gy dan, daar na, genade kunt verkrygen. (gen,
 Nog eens; 't geweer om hoog, t'zaa wakker, zonder drei-
 Katryn, kom flaa de mars: een ieder volgt malkaar.

GOOSSEN.

Dit akerceeren is, verstaajewel, al raar!

*Zy beginnen als vooren, rondom de Taafel te mar-
 cheeren: Katryn, half huilende, zingt de voor-
 gaande mars.*

In 't geweer:

Ieder toond zig als een dappere Soldaat:
 t'Saa, t'saa, marcheer.

De trom des oorlogs slaat.

Rouw de rouw, de rouw douw douw,

Rouw de ritje, ditje, ditje douw.

Steekt nu harpauken en veld trompetten;

Ieder wil zig in slagorder zetten.

Tan, tan, tan, tiere tan, tiere tan.

Vat uw Roer,

Piek op schoer.

Keer uw slegts

Slinks en regts:

Stry in 't veld

Als een moedig held.

JONKER JAN.

Hoe! waarom op zyn tyt, als 't hoort, geen vuur gegeven?
 'k Moet zien, waar of van daag, de wyn hier is gebleven,
 Maak op zyn tyt gereet; geef vuur, gelyk 't behoord,
 In order, te gelyk. Marcheert nu weder voort.

Katryn half huilende zingt, en marcheren.

Rouw de rouw, de rouw douw douw,

Rouw de ritje ditje, ditje douw.

Steekt nu harpauken en veld trompetten;

Ieder wil zig in slagorder zetten.

Tan,

Tan, tan, tan, tire tan, tirtan.

Vat uw Roer,

Piek op schoer.

Keer uw flegts

Slinks en regts:

Stry in 't veld

Als een moedig held.

*Zy drinken, ieder een glas wyn, die zy op 't zingen
van tan tan, &c. ingeschonken hadden.*

JONKER JAN.

Zie zo, dat lykt 'er na! t'faa wakker, met uw allen,
Marcherende, vol moet, den vyand aangevallen.

GOOSSEN.

Wat zeid myn Heer van my? 't bruit immers al wat heen.
'k Help haar wat zingen; 't is de mars van Prins Jangeen.

KATRYN.

Myn alderlieffte Heer, 'k bid laat het hier by blyven.

GOOSSEN.

Neen Kaa, verftaa je wel, gy moet, myn Heer, geryven,
In 't geen dat hy begeert.

KATRYN.

Waar in fteekt jy jou bek.

Gy oogen diender! wel, gy zyt een fyne gek!

Zeg wanneer zyt gy...

JONKER JAN.

Maar zwygt ftill; hier helpt geen fchelden,
'k Wou gy de mars maar floeg; en 't op 't marcheeren
ftelden.

*Katryn, huilende, zingt, en marcheeren te zaa-
men, Gooffen helpt haar zingen, al lachende.*

t'Saa aan 't slaan.

Luftig als getrouwe Helden in 't gevegt.

t'Saa t'faa, val aan;

Stryt voor Vorft Carels regt.

Rouw, de rouw, derouw, douw, douw;

Rouw, de ritje, ditje, ditje, douw.

Laat

DE MEID, KAPTEIN, &c.

Laat nu musket en granaten kraken;
Schut en Mortier, vuur en vlam uitbraken.
Taf taf taf taf, paf paf paf paf.

Hak al doot,
Klein en groot;
Plunder uit,
Om de buit;
Prins Eugeen
Is voor heen getreen.

Zy drinken; en vervolgen haar mars.

Rouw, derouw, de rouw, douw, douw;
Rouw, deritje, ditje, ditje, douw.
Laat nu musquet, en granaten kraaken;
Schut en mortier, vuur en vlam uitbraaken.
Taf, taf, taf, taf; paf, paf, paf, paf.

Hak al doot,
Klein en groot;
Plunder uit,
Om de buit;
Prins Eugeen
Is voor heen getreen.

JONKER JAN.

Zet t'zaamen nu 't geweer op deeze taafel neer.
Ik laat, Heer Ferdinand, volkoomen zyn begeer,
Om Piet, of Kee, voor 't exereeren te betaalen; (len.
Maar gy, Kattryn, wild voort, uw goed by een gaan haa-
En fluks de deur uit! wyl ik, geenzints ben gezint,
Zulk leeven meêr te zien: maar ziet gy iemand vind,
Die meêr plezier heeft, u rouw douw te laten speelen,
En hoegy 't verder maakt, kan my in 't minst niet schelen.

FERDINAND.

Gy lien kund beide, uw goed ook pakken; en dan gaan:
Want zulk een meid en knegt, en staan my ook niet aan.

KATRYN.

Myn Heer, 'k beloof het jou, ik zal myn leeven bee-
t'ren.

GOOSSEN.

Neen, neen; verftaa je wel, 'k zal jou het huis uit vee-
teren.

KATRYN.

Ei laat ik dog genaau....

JONKER JAN.

Genaade! dat 's te laat.

GOOSSEN.

Dit 's galg berouw: myn Heer, 't is beft dat zy maar gaat.

PIET.

Myn Heer, ik zal hier na, getrouw, myn pligt betragten.

KORNELIA.

Me juffrouw, zal meêr dienft, en hulp van my verwagten:
Verfchoond myn misdaat dog; 'k zal 't nooit weêr doen
Juffrouw.

GOOSSEN.

Kom Kaa, nog eensjes rond; rouw, douw, douw, ditje
douw.

JONKER JAN.

Dit talmen vordert niet: maar haaft uw goed geborgen.

KATRYN.

Wat komt my over! og! wie zal nu voor my zorgen?

Ik val voor u te voet. Genaa, myn Heer, genaau:

Verfchoon my deze reis.

JONKER JAN.

Wat, wat verfchoonen! gaa

De deur zo daadlyk uit: of 'k zal u voeten maaken.

KORNELIA.

„Og Piet! ik weet niet hoe wy hier nog uit geraaken.

KATRYN.

Kan ik dan, geen genaau verwerven, van myn Heer,

Zoval ik, ag! Juffrouw, voor bei jou voeten neêr;

Jou goedheid is zo groot! dit geeft my duble reden,

Tot hoop, dat gy, Heer Jan, zult ftellen weêr te vreden.

Ik bid jou nou, om de eer, van 't vryfterlyk geflagt:

Waaromgy, van myn Heer, op 't meefte werd geacht;

C

En

En 'k bid ook, om de min, die gy myn Heer gaat toonen;
Ei maakt toch dat, myn Heer, myn misdaat wil ver-
schoonen?

Ik zal, zo lang ik leeft, jou daar voor zyn verpligt:
Indien gy wild, Juffrouw; zo is die zaak heel ligt.

ISABEL.

Is vrees, uw Heer, Katryn, die zal niet na my hooren:
Maar schoon myn moeite, en vlyt, was vrucht'loos ver-
looren,

'k Zal 't echter dog bestaan, of ik gena verwurf.
Myn Heer, vergeef het haar: hoewel zy 't grof verkurf!
Katryn, bekend haar schuld; en zal noit, van haar leeven,
Weer tegen u misdoen: wild dan haar fout vergeven?
Doet zulks, myn Heer, om my?

JONKER JAN.

Haar schuld die is te groot.

Zy zal, na dezen, nooit weêr proeven van myn brood.

ISABEL.

Ei, laat ik, voor de Meid, genade by u vinden:
Zy zal, na dezen, nooit iets kwaats weêr onderwinden.

JONKER JAN.

Was ik daar verzekert van?

KATRYN.

Myn alderbeste Heer,

'k Beloof jou steeds getrouw te dienen, by myn eer.

JONKER JAN.

Op die beloften, en dat gy uw woord zult houwen,
Vergeef ik 't deze reis, maar gy moogt vry vertrouwen,
Dat dit alleen geschiet, om Juffrouw Isabel:
Dies weeft haar dankbaar.

KATRYN.

Ik beloof, Mejuffrouw, 'k zel

Zo lang ik leef, aan u, myn dankbaarheid betoonen.

KORNELIA.

Mejuffrouw, 'k bid, ei wild ons beiden ook verschoo-
nen?

ISA-

ISABEL.

Gy wild dit, denk ik, op uw woord van beterschap.

PIET.

Voorzeker; anders niet: wy zullen altyd rap,
En veerdig in uw dienst...

GOOSSEN.

Gy moogt haar wel gelooven,
Dat woord dat helpt alleen, haar alle ramp te booven.

ISABEL.

Heer broeder, Jonker Jan, vergeeft hier aan Katryn,
Haar misdaad, 't zouw voor ons dan immers redclyk
zyn,

Dat wy, aan Piet en Kee, dees tyt gena beweezen.

FERDINAND.

Welaan, 'k vergeef het haar.

PIET.

Uw goedheid, noit volpreezen,
Zal altyt zyn geroemd.

KORNELIA.

Heb dank, Heer Ferdinand,
En Juffrouw Isabel.

GOOSSEN.

Kom Kaa, geef my de hand
Weêr; alle goeje maats.

FERDINAND tegen Piet en Kornelia.

Gy liên hebt met u beiden,

Hier al gedaan.
JONKER JAN.

Katryn, gaat alle ding bereiden,
Gelyk gezeit is.

KATRYN.

Heer, het zal terstond gefchiên.

GOOSSEN.

Die 't niet gelooven wil, die kan het koomen zien.

EEN EN TWINTIGSTE TOONEEL.

JONKER JAN, FERDINAND, ISABEL,
GOOSSEN.

JONKER JAN.

MYn Heer, en Juffrouw, 'k heb volbragt dus myn
beloften,
Hier ziet gy, wat zy ons, voor trouwe dienst, verkosten:
Dit zyn de reën geweest, dat ik niet, op myn tyd,
Gekoomen ben by uw, gelyk het was gezeid.
'k Verzoek vergiffenis, van u, myn overschoone.

ISABEL.

Myn Heer, ik ben verheugt, dat gy ons ging vertoone,
Dees raare klugt.

FERDINAND.

Myn Heer, ik had zulks niet verwagt.

JONKER JAN.

Myn Heer, en Juffrouw, wyl dit is ten eind gebragt,
Verzoek ik, dat gy t'saam, met my wild binnen treden,
Om van ons huwelyk te spreken.

ISABEL.

'k Ben te vreedden.

JONKER JAN.

't Bevord'ren van onze Egt, Mevrouw, zal dienstig zyn,
Op dat ik raak, ten eind van myne minne pyn.

GOOSSEN.

Nu Knegts en Meisjes, wild u dit nooit onderwinden;
Want mooglyk, zuld je uw volk, niet zo genadig vinden.
Maar, ligt'lyk zouw het spel van rouw, rouw, ditje
douw,

U stooten uit jou huur, verstaaje't, in't berouw.

E Y N D E.

